

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

16 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

judecători - Timofti Vladimir și Alerguș Constantin,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sâli Radu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Ambroci Vitalie Victor, născut la 12 august 1988, originar și domiciliat în satul Lozova raionul Strășeni.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 05.12.2014 - 16.12.2015 (prima instanță);
2. 28.01.2016 - 05.04.2016 (instanța de apel);
3. 24.06.2016 - 16.11.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 16 decembrie 2015, a fost recunoscut vinovat Ambroci Vitalie Victor de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(3) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen 6 (șase) ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 (un) an.

Conform art. 90 Cod penal pedeapsa aplicată inculpatului Ambroci Vitalie Victor, a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 1 (un) an.

A fost admisă parțial acțiunea civilă a reprezentantului părții vătămate Miron Vera, avocatul Astafiev Valeriu.

S-a dispus încasarea de la inculpatul Ambroci Vitalie Victor, în beneficiul părții vătămate Miron Vera Dumitru, cheltuielile suportate pentru tratamentul și îngrijirea acesteia în perioada 20.02.2014 și până la 20.10.2015, în sumă de 39500,00 (treizeci și nouă mii cinci sute, 00) lei; cheltuielile suportate pentru asistența juridică acordată părții

vătămate în mărime de 5000,00 (cinci mii, 00) lei și, prejudiciul moral în sumă de - 2500.00 (două mii cinci sute,00) lei, în rest pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

A fost respinsă plângerea depusă de către avocatul Lozovanu Olga, în numele inculpatului Ambroci Vitalie, privind anularea ordonanței din data de 06.06.2014 și, declararea nulă a ordonanței de punere sub învinuire din data de 29.04.2014, ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Ambroci Vitalie Victor la data de 08 noiembrie 2013, aproximativ la ora 12:00, deținând permisul de conducere categoria „B” și „C”, conducând automobilul de model „Wolkswagen Transporter” cu numere de înmatriculare ST AX 259, pe una din străzile satului Lozova din raionul Strășeni, din direcția punctului medical spre domiciliu său, situat în aceeași localitate, ajungând în apropierea bisericii din satul Lozova, observând-o pe partea dreaptă a direcției de deplasare pe partea vătămată Miron Vera, care era obstacol pentru deplasarea în continuare cu automobilul, ignorând prevederile art.45 pct. 1) al Regulamentului Circulație Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13.05.2009, care prevede că, „conducătorii auto trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: h) dexteritatea in conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; d) situația rutieră”, și pct. (2) în temeiul căruia „în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, a continuat deplasarea și în timp ce privea prin oglinda retrovizorie din partea stângă a automobilului pe care-l conducea, a tamponat-o pe partea vătămată Miron Vera Dumitru, născută în anul-1929, după care partea vătămată a căzut la pământ, iar inculpatul fără a stopa automobilul a trecut cu roata din partea dreapta din față a automobilului peste piciorul stâng al părții vătămate Miron Vera Dumitru, cauzându-i acesteia conform raportului de expertiză medico-legală nr. 5 din data de 13.01.2014, vătămări corporale sub formă de: fractură a osului femoral pe stânga cu deplasare pe axă, luxație de cap femoral, fractura osului pubian cu deplasare, comoție cerebrală, vătămări care prezintă pericol pentru viață și se califică ca vătămări corporale grave.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Strășeni, Golban Vasile, prin care a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei din motivul blândeții, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță, cu aplicarea pedepsei în conformitate cu prevederile art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal și să-i fie stabilită lui Ambroci Vitalie Victor pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

Revocarea măsurii preventive obligațiunea de a nu părăsi locul de trai a lui Ambroci Vitalie Victor și înlocuirea acesteia în arest preventiv, cu luarea acestuia sub strajă din sala de judecată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016, a fost respins, ca nefondat apelul procurorului în Procuratura raionului Strășeni, Golban Vasile și menținută sentința fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, instanța de apel analizând argumentele apelului declarat în coraport cu circumstanțele cauzei stabilite și normele legale aplicabile în speță a considerat că, prima instanță a stabilit circumstanțele de fapt ale infracțiunii comise, a făcut o apreciere corectă a probelor prezentate, a făcut o justă încadrare juridică a acțiunilor inculpatului, întemeiat a ajuns la concluzia că inculpatul Ambroci Vitalie Victor a săvârșit infracțiunea imputată lui, și a aplicat în privința acestuia o pedeapsă echitabilă.

Instanța de apel a reținut că, acțiunile inculpatului Ambroci Vitalie Victor corect au fost încadrate de prima instanță în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, după indicii calificativi „*încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a cauzat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății*”.

Totodată, instanța de apel a reținut că aceste împrejurări au fost constatate prin totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate în prima instanță și verificate în instanța de apel, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, instanța de apel a conchis că vina inculpatului Ambroci Vitalie Victor în săvârșirea infracțiunii imputate este demonstrată pe deplin prin cumulul următoarelor probe, probe cercetate în cadrul ședinței de judecată a primei instanțe și verificate în instanța de apel cum ar fi : declarațiile inculpatului Ambroci Vitalie Victor, declarațiile părții vătămate Miron Vera, declarațiile martorului Grosu Tatiana, declarațiile martorului Spînu Maria, declarațiile martorului Agachi Ludmila, declarațiile martorului Ciocan Iulia, declarațiile martorului Gherman Liviu.

Instanța de apel a considerat declarațiile martorilor menționați concludente, veridice, utile și pertinente, care corespund adevărului și care, în cumul cu probele care vor fi analizate mai jos demonstrează pe deplin vina inculpatului Ambroci Vitalie Victor în săvârșirea infracțiunii imputate.

Totodată, vina inculpatului Ambroci Vitalie Victor în săvârșirea infracțiunii imputate este demonstrată pe deplin prin materialele dosarului penal, probe cercetate în cadrul ședinței de judecată a primei instanțe și verificate în instanța de apel cum ar fi:

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din data de 08.11.2013, cu planșa fotografică și schița accidentului rutier, din conținutul căruia rezultă că a fost cercetat locul accidentului rutier în urma căruia părții vătămate Miron Vera i-au fost pricinuite diferite leziuni corporale (f.d. 36-42 vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr.5 din data de 13.01.2014, conform concluziilor căruia părții vătămate Miron Vera, i-au fost pricinuite vătămări corporale în formă de: fractură a osului femural pe stânga cu deplasare pe axă, luxație de cap

femural, fractura osului pubian cu deplasare, comotie cerebrală, care s-au format sub acțiunea traumatică a unui corp contondent, posibil în timpul și circumstanțele indicate, care se califică ca vătămări corporale grave (f.d.62 vol. I);

- procesul-verbal de ridicare și examinare a obiectului din data de 25.04.2014, în baza căruia a fost ridicată și examinată copia unei file din Registrul persoanelor care beneficiază de asistență medicală primară a Centrului de Sănătate Lozova, pe care filă figurează familia inculpatului Ambroci Vitalie Victor (f.d. 82-83 vol. I);

- rapoartele de expertiză judiciară nr.1324 și respectiv nr. 246 din data de 28 -10-2014 cu planșa fotografică, din conținutul concluziilor cărora rezultă că, conducătorul automobilului de model „Volkswagen”, trebuia să acționeze conform cerințelor pct.2) a art. 45 RCR, care prevede că : „În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de către conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”. Totodată, luându-se în considerație caracterul și localizarea fracturilor osoase, a plăgilor contuze depistate pe corpul pietonului, deasemenea mecanismul și etapele accidentului rutier, se poate conchide că la momentul impactului primar victima Miron Vera se afla în poziție verticală, cu partea stîngă a corpului orientată spre automobilul în mișcare (f. d. 147-154, vol. I).

Astfel, instanța de apel analizând cumulul probelor menționate, circumstanțele cauzei, a conchis că este demonstrată pe deplin vina inculpatului Ambroci Vitalie Victor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit.a) Cod penal, după indicii calificativi „încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a cauzat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății”.

Totodată, instanța de apel a mai reținut că, stabilind circumstanțele sus menționate, prima instanță a numit inculpatului Ambroci Vitalie Victor pedeapsă în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal sub formă de închisoare pe termen de 6 (șase) ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 (un) an, iar conform art. 90 Cod penal pedeapsa aplicată condamnatului Ambroci Vitalie Victor, a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 1 (un) an, dacă condamnatul în perioada termenului de probă nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Referitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de apel a reținut că inculpatul a comis o infracțiune gravă din imprudență, acesta nefiind la evidența medicului narcolog sau psihiatru, la locul de trai se caracterizează pozitiv, este căsătorit, are un copil minor la întreținere, anterior nu a fost judecat, a restituit parțial prejudiciul cauzat părții vătămate.

Circumstanțe care atenuază răspunderea în sensul art. 76 Cod penal, acuzatorul de stat în rechizitoriu nu a reținut. De către instanța de fond au fost reținute: anterior nu a fost judecat, a săvârșit pentru prima dată o infracțiune din imprudență, la locul de trai se caracterizează pozitiv, are la întreținere și educație un copil minor, a restituit parțial prejudiciul material pricinuit părții vătămate..

Circumstanțe care agravează răspunderea penală în sensul art. 77 Cod penal, de către acuzatorul de stat în rechizitoriu și instanța de fond nu s-au reținut.

Conform art. 16 Cod penal infracțiunea săvârșită de inculpatul Ambroci Vitalie, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

Instanța de apel a menționat că prima instanță justificat la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, călăuzindu-se de art. 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea inculpatului.

Astfel, sancțiunea art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, prevede pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de la 3 la 7 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 4 ani.

Prin urmare, având în vedere faptul, că inculpatul este la prima abatere, cât și atitudinea acestuia față de cele săvârșite, că a recuperat parțial prejudiciul cauzat, totodată, ținând cont și de scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, instanța de apel a considerat că corect prima instanță a considerat că corijarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea de societate, prin stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și stabilirea termenului de probă, cu aplicarea pedepsei complimentare privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, or în prezent se comit cu o frecvență sporită de infracțiuni similare ce majorează gradul prejudiciabil al acestora și rezonanța lor socială, mai mult că în speță a avut de suferit în urma acțiunilor inculpatului o persoană, căreia i-au fost cauzate vătămări corporale grave.

Totodată, instanța de apel a stabilit că just instanța de fond ținând cont de circumstanțele cauzei, a considerat că nu este rațional ca acesta să execute real pedeapsa închisorii.

Or, în privința lui Ambroci Vitalie Victor în conformitate cu art. 90 Cod penal, a fost dispusă condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, stabilindu-i-se perioadă de probațiune pe un termen de 1 (un) an.

În acest sens, instanța de apel a reiterat că inculpatului corect i s-a aplicat sancțiunea cu închisoare pe un termen de 6 (șase) ani, suspendând executarea acesteia în temeiul art. 90 Cod penal pe un termen de 1 (un) an, având în vedere că sancțiunea art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, prevede pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de la 3 la 7 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 4 ani.

Mai mult decât atât, instanța de apel a reținut că inculpatul Ambroci Vitalie Victor

a săvârșit o infracțiune gravă, anterior nefiind condamnat, inculpatul a reparat parțial prejudiciul cauzat părții vătămate, precum și a recunoscut necesitatea pe viitor a compensării prejudiciului material care a survenit în cuantumul justificat de partea vătămată, fapta comisă de către inculpat este din imprudență.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sâli Radu, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, deoarece instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Recurentul a invocat în cererea sa de recurs următoarele motive :

- conform prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege, toate fiind valabile în prezenta cauză penală:

- instanța de fond cât și cea de apel corect au apreciat circumstanțele de fapt și de drept calificând acțiunile infracționale ale inculpatului Ambroci Vitalie Victor în baza prevederilor art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, însă au aplicat o pedeapsă prea blândă, luând în considerație caracterul social periculos al faptei, modul de comitere a infracțiunii, personalitatea infractorului, comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii, care nu și-a recunoscut vina în fapta comisă și nu a recuperat benevol prejudiciul cauzat prin infracțiune, urmările survenite în rezultatul comiterii infracțiunii;

- instanțele de judecată nu au ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale stabilite de Codul penal, în special de faptul că lui Ambroci Vitalie Victor i s-a incriminat comiterea unei infracțiuni ce face parte din categoria celor grave, inculpatul nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, nu s-a căit sincer de cele comise și nu a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune;

- inculpatul Ambroci Vitalie Victor nici până în prezent nu se consideră vinovat în comiterea infracțiunii incriminate, nu a înțeles pericolul social al faptei incriminate, nu a reparat prejudiciu cauzat părții vătămate prin comiterea infracțiunii, iar instanța prin stabilirea pedepsei nu a transmis un mesaj întregii societăți, că justiția totuși a decis înlăturarea din societate pe o perioadă de timp a persoanei vinovate de comiterea unei infracțiuni grave, prevenind comiterea unor astfel de fapte de către alte persoane;

- aplicând o pedeapsă prea blândă nu au fost realizate scopurile legii penale reflectate în conținutul art. 2 Cod penal, deoarece, având la bază circumstanțele sus menționate, nu putem vorbi de careva corectare a condamnatului, existând riscul comiterii de către acesta a unor noi infracțiuni, dat fiind faptul că acesta nu v-a ispăși real o pedeapsa pentru vătămarea gravă a sănătății unei persoane, dar din contra v-a executat o pedeapsă prea blândă, ducând un mod de viață în mijlocul societății;

- instanța de fond la stabilirea pedepsei nu a atras atenția asupra impactului psihologic a măsurii de pedeapsă aplicate lui Ambroci Vitalie Victor asupra societății, dat fiind faptul că atât victimele infracțiunii date cât și întreaga societate așteaptă de la instanța de judecată ca prin aplicarea sancțiunii și îndeplinirea justiției să prospere echitatea socială precum și prevenirea săvârșirii asemenea infracțiuni de către alte persoane care, cunoscând că pentru decesul unei persoane și vătămarea medie a integrității corporale a altei persoane, a fost aplicată o pedeapsă care a fost suspendată condiționat, cu atât mai mult o perioadă minimă de timp ce constituie un an, nu vor sesiza pericolul social a infracțiunii date și cunoscând despre asemenea pedepse blânde, vor fi predispuși de asemenea a urca la volanul oricărui automobil, și a conduce fără a respecta regulile circulației rutiere pe străzile satului unde în urma automobilului vor rămâne iarăși persoane traumatate pentru toată viața ca în cazul dat;

- aceste fapte antisociale care produc asemenea urmări grave urmează a fi stopate anume prin aplicarea unei pedepse penale, legale, prevăzută de legea penală care ar curma intenția oricărei persoane de a se urca la volan și a conduce fără a ține seama de careva reguli unanim acceptate de societate, intenție care ulterior spulberă vieți omenești și speranțele rudelor acestora, pedeapsă ce ar preveni săvârșirea a altor sute de accidente rutiere și provocarea a astfel de urmări grave ca cele produse prin acțiunile lui Ambroci Vitalie Victor, pedeapsă care poate fi doar una privativă de libertate. Ori, în cazul când vinovatul nu manifestă părerea de rău față de nenorocirile, suferințele aduse prin acțiunile sale ilegale, convingerea că acesta trebuie să execute real pedeapsa închisorii, pe un termen mai mare decât minimumul prevăzut de legislație este una legală și întemeiată;

- referitor la aplicarea quantumului minim a termenului suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de legea penală, instanța de judecată urma să aprecieze conduita persoanei vinovate care depinde de atitudinea sa față de fapta comisă, față de partea vătămată, de compasiunea ce o manifestă în privința ultimei, căreia deși neintenționat, i-a produs daune materiale și în special, morale, care, după caz, nu mai pot fi recuperate, are o atitudine binevoitoare față de partea vătămată, manifestă compasiune și regret, ceea ce în cazul dat nu se atestă și instanța nici nu a putut reține deoarece inculpatul nu a recunoscut vina și nu s-a căit de cele săvârșite;

- la individualizarea și solicitarea quantumului pedepsei inculpatului precum și la insistarea supra executării reale a închisorii, procurorul a ținut cont de faptul că inculpatul nu a recunoscut fapta, nu s-a căit și nu a recuperat prejudiciu, precum a ținut cont și de faptul că inculpatul a admis pentru prima dată o abatere de la normele legale, pasibilă de pedeapsă penală;

- necesitatea aplicării quantumului mediu a pedepsei prevăzute de lege, la articolul incriminat inculpatului, cu executare reală a pedepsei v-a duce la atingerea scopului legii penale. Quantumul mediu și nu cel maxim a pedepsei solicitat reiese din situația inculpatului care este pentru prima dată pe banca acuzaților și are la întreținere și educare copil minor;

- luând în considerație că infracțiunea în cauză are o amploare răspândită și faptul că viața și integritatea corporală a persoanei ce au avut de suferit în cazul dat sunt valori supreme, ocrotite atât de Constituția Republicii Moldova, cât și de legea penală și orice atentat la aceste valori este pasibil de pedeapsă, instanța de judecată urma a pedepsi inculpatul mai aspru pentru a evita contribuirea la dezvoltarea în rândul cetățenilor a sentimentului că nu pot beneficia de o protecție adecvată din partea statului și curmarea încrederii infractorilor în faptul, că vor fi blând pedepsiți;

- având în vedere că inculpatul nu-și câștigă sursa de existență din dreptul de a conduce mijloace de transport, s-a solicitat în baza articolului 264 alin. (3) lit. a) Cod penal a-i stabili inculpatului Ambroci Vitalie Victor și pedeapsă complimentară sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen maxim prevăzut de lege, 4 ani, măsură care de asemenea ar contribui substanțial la atingerea scopului legii penale, prevăzut la art. 2 alin.(2) Cod Penal și în cazul dat nu ar afecta în nici un fel careva drepturi patrimoniale a inculpatului sau l-ar priva pe acesta de dreptul la muncă și un venit stabil, dat fiind faptul că în cadrul ședințelor de judecată de către inculpat sau apărătorul său nu au fost prezentate careva probe ce ar confirma contrariul;

- instanța de apel la emiterea deciziei a ignorat acel fapt, că conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului;

- dispoziția art. 90 Cod penal obligă instanța de apel să indice expres în hotărâre motivele condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, care nici nu este motivată de către instanță, care se limitează doar la enumerarea circumstanțelor care le consideră atenuante;

- necesită de menționat și alt fapt, că instanța de apel făcând trimitere la prevederile art. 61 Cod penal nu s-a referit la argumentele care au servit la aplicarea acestor temeieri, ignorând prevederile art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, unde este prevăzut că: „Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată”, prevederi ce sunt valabile și pentru instanța de apel;

- instanța de apel justificat a apreciat circumstanțele, dar pedeapsa stabilită nu a fost apreciată în coroborare cu fapta comisă și consecințele acesteia, nu a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii comise;

- instanța de apel a ignorat prevederile art. 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a acestui cod;

- instanța de fond cât și cea de apel nu au ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de comportamentul inculpatului în momentul comiterii infracțiunii și după consumarea ei, de personalitatea lui, pronunțând hotărâri neîntemeiate;

- recurentul consideră că decizia adoptată în prezenta cauză penală, la motivarea stabilirii pedepsei nu s-a ținut cont de prevederile art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, deoarece ea nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei mai ușoare

și motivele de aplicare a pedepsei cu suspendare condiționată a executării ei;

- recurentul consideră că concluziile instanței de fond și instanței de apel, la capitolul individualizării pedepsei stabilite inculpatului sunt greșite și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, nu în conformitate cu scopul legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Recurentul în textul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau au fost aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

Colegiul penal constată că temeiul invocat de recurent, prevăzut în pct. 6) alin. (1) art.427 Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat de procurorul Golban Vasile, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal consideră că în speța examinată n-a fost constatată prezența a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece argumentele expuse în recursul depus au constituit obiect de discuție în instanța de apel și asupra tuturor argumentelor și motivelor relevante invocate instanța de apel s-a pronunțat în decizia atacată. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Nici temeiul pentru recurs prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu s-a confirmat în cauză, întrucât instanța de apel i-a aplicat inculpatului Ambroci Vitalie în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, pedeapsa sub formă de 6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de un an, pedeapsa aplicată inculpatului fiind suspendată condiționat, pe un termen de probă de 1 an, care este echitabilă.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și respectiv la rîndul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane.

Deasemenea, Colegiul penal consideră că instanța de apel a efectuat o temeinică individualizare a pedepsei aplicate inculpatului Ambroci Vitalie, atît sub aspectul naturii cît și al cuantumului acesteia, fiind respectate criteriile generale prevăzute în art. 75 Cod penal.

Invocînd doctrina penală și practica judiciară, Colegiul penal remarcă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvîrșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operația de stabilire și aplicare a pedepsei infractorului. Astfel, instanța de judecată stabilește termenul sau mărimea pedepsei în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale din Partea Specială a Codului penal, în baza căreia a fost calificată fapta ca infracțiune. Astfel, Colegiul penal constată că, instanța de apel a efectuat o corectă individualizare a pedepsei stabilite sub formă de închisoare cu suspendare, apelul declarat de procurorul Golban Vasile fiind corect respins, cu menținerea sentinței fără modificări.

În atare situație, Colegiul penal consideră că instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61, 75, 79 Cod penal, aplicînd pedeapsa corect individualizată în raport cu prevederile legii penale, care reglementează pedeapsa, scopul acesteia și individualizarea ei.

Ținînd cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, de circumstanțele atenuante - inculpatul Ambroci Vitalie Victor a săvârșit o infracțiune gravă, anterior nefiind condamnat, inculpatul a reparat parțial prejudiciul cauzat părții vătămate, precum și a recunoscut necesitatea pe viitor a compensării prejudiciului material care a survenit în cuantumul justificat de partea vătămată, fapta comisă de către inculpat este din imprudență, se consideră oportun ca inculpatul să nu execute pedeapsa cu închisoare de 6 ani, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, pedeapsa fiind suspendată condiționat pe un termen de probă de un an și cu aplicarea pedepsei complementare privarea de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an, motiv pentru care, Colegiul penal menționează că instanțele judecătorești i-au aplicat inculpatului Ambroci Vitalie pedeapsa prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, iar circumstanțe care agravează răspunderea penală, prevăzute de art. 77 Cod penal, lipsesc.

Astfel, avînd în vedere faptul, că inculpatul este la prima abatere, cât și atitudinea acestuia față de cele săvârșite, că a recuperat parțial prejudiciul cauzat, totodată, ținînd cont și de scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, Colegiul penal menționează că prima instanță corect a considerat că corijarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea de societate, prin stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și stabilirea termenului de probă, cu aplicarea pedepsei complementare privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, or în prezent se comit cu o frecvență sporită infracțiuni similare ce majorează gradul prejudiciabil al acestora și rezonanța lor socială, mai mult că în speță a avut de suferit în urma acțiunilor inculpatului o persoană, căreia i-au fost cauzate vătămări corporale grave.

Prin urmare alegațiile recurentului cu privire la motivele invocate, precum că *„instanța de judecată urma a pedepsi inculpatul mai aspru pentru a evita contribuirea la dezvoltarea în rândul cetățenilor a sentimentului că nu pot beneficia de o protecție adecvată din partea statului și curmarea încrederii infractorilor în faptul, că vor fi blînd pedepsiți, și la motivarea stabilirii pedepsei nu s-a ținut cont de prevederile art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, deoarece ea nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei mai ușoare și motivele de aplicare a pedepsei cu suspendare condiționată a executării ei”*, Colegiul penal le consideră neîntemeiate și declarative și constituie opinia subiectivă a recurentului.

Instanța de apel corect a menținut sentința primei instanțe, care a aplicat just o pedeapsă sub formă de închisoare de 6 ani, cu privarea de dreptul de a conduce

mijloacele de transport pe un termen de 1 an, în limitele prevăzute de art. 264 alin. (3) Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare pe un termen de probațiune de un an conform cerințelor art. 90 alin. (1) Cod penal, argumente ce se acceptă și se însușesc de către instanța de recurs ordinar.

Totodată, Colegiul penal atestă că în prezenta speță, din materialele cauzei rezultă că partea vătămată a indicat în cererea depusă în numele său de către avocatul Astafiev Valeri, cu privire la examinarea apelului în lipsa sa (f.d. 82, vol. III) că este de acord cu soluția primei instanțe în latura penală cât și civilă, indicînd că pedeapsa aplicată inculpatului Ambroci Vitalie a avut un impact pozitiv asupra lui și înăsprirea pedepsei conform cererii de apel depuse de procuror nu este rezonabilă, ceea ce contrazice argumentele aduse de recurent precum că *„instanțele judecătorești nu au luat în considerație modul de comitere a infracțiunii, personalitatea infractorului, comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii, care nu și-a recunoscut vina în fapta comisă și nu a recuperat benevol prejudiciul cauzat prin infracțiune, urmările survenite în rezultatul comiterii infracțiunii și inculpatul Ambroci Vitalie Victor nici până în prezent nu se consideră vinovat în comiterea infracțiunii incriminate, nu a înțeles pericolul social al faptei incriminate, nu a reparat prejudiciu cauzat părții vătămate prin comiterea infracțiunii...”*.

Reieșind din cele enunțate, instanța de recurs, conchide că temeiurile indicate de recurent nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul rejudecării hotărîrii judecătorești și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sâli Radu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Ambroci Vitalie Victor**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **15 decembrie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecătorii

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin